

שיאנה צרפתית, קליחומר כשמדובר בכלי-התיקשורת הממלכתיים שלהם. היא הגיעה פאריס שבוע לפני פתיחת התערוכה, כשצוות האירגון שלה עושה שם בהכנות כבר שבועיים קודם-לכן. התערוכה נקבעה לחודש השיא בתערוכות באי-רוסה, חקופה שבה נערכות מדי-שבוע כ-40 פתיחות תערוכות. וכשבא קהל בן 200 איש לפתיחה בעת כזו, נחשב הדבר כהצלחה.

אילנה היתה משוכנעת שהקהל יהיה מורעט. "אחרי הכל, מי מכיר אותי פה? פסלת ידועה שמגיעה מישראל, למי זה מוזן?" שאלה. גם בעלי הגלריה קטיה גרנוף ביקר שו ממנה שתציג את עצמה כפסלת אמריקאית, מאחר שמה שנים היא מתגוררת בארצות-הברית דרך-קבע. "זה עושה יותר רושם על הצרפתים", אמרו לה. אבל אי-לנה ציפצה על הרושם, "אני ישראלית, ומצידוי הם יכולים לא לבוא" השיבה כי סיגנון האופייני לה.

סדרי-יומה של אילנה החל בפגישות כבר בארוחת-הבוקר בבית-המלון שלה, ל'הוטל שברובע הלטיני, על כוס מיץ-תפוז זים טיבעי ופלטת גבינות צרפתיות. מארי-גני התערוכה שלה השתדלו שלא להחמיץ שום פרט. הם דאגו שעבודת-ההכנה תהיה יסודית, ואכן, כל הפגישות, ללא יוצאת-מן-הכלל, עלו יפה. "לפעמים שואלים אי-ת, איך אני יכולה להיות כל-יך נחמדה לכולם", אמרה אילנה. "אבל לי יש בלב מקום להמון אנשים. עיתונאי, בשבילי הוא חבר שבא להתעניין מה קורה". כולם הב-טיחו לפחות דבר אחד — לבוא לפתיחה. הם עדיין לא ראו את הפסלים, אבל את אילנה הם אהבו.

יומיים לפני הפתיחה הגיע לפאריס בעי-לה של אילנה, לני לונגרו, שעור להפיג את המתח שלפני הרמת המסך. הגשם שירד ללא-הפוגה במשך ימים אחדים תרם גם הוא למתח, ולחשש שאנשים לא יבואו יותר מ-700 מוזמנים הגיעו לגלריה. למן

של פסל זה יוגשו כשי לאורחים רמי-מעלה שיגיעו לביקור בארץ. פסל זהה לזה, יוצב גם בני-יורק, ומתנהל משא-ומתן להצבת עותק נוסף גם בפאריס. טכס גילוי הפסל ייערך ביולי, ובכך חצתה העיר העיברית לשלוש עמיתותיה בעלות הפסלים הימיים.

אשה מול הרוח זהו נושא פיסלה של אילנה גור, הנראה גם כדמות של מלאך המרחף ברוח. הפסל, שיתנשא לגובה של שישה מטרים, יוצב על חוף הים בתל-אביב ויהפוך סמל העיר. עותקים קטנים

הפתיחה היתה מפוארת מבחינת הקהל והרקע הצרפתי, אך הקוקטייל היה על טהר-רת הישראליות. חברת כרמל-מירזחי שלי-חה לה, באמצעות הסוכן שלה בצרפת, חיים מוגיר, ארגונים של יין ישראלי ללא תש-לום, ומוניר הוסיף, מצידו, גם ארגוני מיץ-הדרים טיבעי.

מיבחן הקהל הצרפתי, עבר בהצלחה, אבל עתה ציפו הכל לגזירת הביקורת.

לדבר אחד, מכל מקום, אפילו לא ציפו: לטלוויזיה הצרפתית, המוצפת בבקשות ל-כיסוי תערוכות באלפי גלריות, ממאות-אל-פי אמנים המוכנים לשלם הון תמורת דקת-שידור. כל הנוגעים בדבר היו בטוחים שהטלוויזיה תתעלם מן הפסלת הישראלית ומתערוכתה.

הם טעו. מבקרת-הטלוויזיה הצרפתית, מישלין סנדרל, הגיעה למקום בכבודה-ובעצמה, בלוויית חוליית-השידור שלה, וכניסתה לגלריה הפתיעה את כל הנו- (המשך בעמוד 38)

השעה חמש אחרי-צהריים ועד עשר בלי-לה. הפסלים היכו אותם בתדהמה. איש לא ציפה למיפגש כה עם גושי-ברונזי זה צוננים. אילנה היתה חנוקה מדימעו-ת-התרגשות. לא היה איש שעזב את הגלריה. מבלי שביקש להכיר קודם, את הפסלת הגדולה.

המראיין חיבק

את הפסלים

ני, בעדה של אילנה, היה נרגש לא פחות ממנה. "אם אדם אחד אומר לי שאשתי מוכשרת, אני חושב שהוא בעל נימוסים טובים, אם אדם נוסף אומר לי אותו הדבר, אני חושב שהוא דיפלומט טוב. אבל אם 700 צרפתים אומרים לי אותו הדבר בזה אחר זה, מוכרח להיות בה משהו", אמר, כשהוא מחבק בחום את אילנה, אשתו זה יותר מ-20 שנה.

הצלחה בפאריס בתערוכת-היחיד שלה, שנערכה לפני זמן קצר, בבירת צרפת. נכחו כל המי-יומי במושבה היש-ראלית בצרפת. אילנה קצרה ביקורות נלהבות, והוזמנה להשתתף בתערוכות נוספות. בתמונה היא נראית (משמאל) בחברת אמן ישראלי נוסף המצליח בצרפת, יעקב אגס.

אשה בעבודה כך נראית הפסלת אילנה גור בעת העבודה על הכנת הפסל בבית-הציקה **אמני-ארד** בנתניה. העבודה על הפסל, היצוק כולו ברונזה, נמשכה חודשים אחדים ולצורך זה הגיעה אילנה במיוחד כמה פעמים לארץ. עם סיום הפסל ייסגר שלב נוסף בקאריירה האמנותית של אילנה.